

Hartkorn, som ligger imellem 2 og 6 Lønder, og nu vil jeg henstille til det ærede Thing, om det ikke vil være en besynderlig Anomalie, naar, for at anføre et Exempel, et Medlem af det ene Sognedistrict møder et andet af Nabo-sognedistrictet, og den fra det ene District har f. Ex. 2½ Lønde Hartkorn og bliver adspurgt af den Anden: Hører Du til den øverste Vælgerklasse? Saa svarer han: Ja, jeg gjør. Den Anden siger: Det er dog ganske besynderligt, jeg har 5½ Lønde Hartkorn, og jeg har ikke kunnet komme op i den øverste Klasse, men maa nøies med at sidde i den nederste Klasse. (Munterhed). Jeg er endnu fuldkommen overbevist om, at dette Valgrets-system vil blive en Kilde til Misfornøielse, til Strid og Forviklinger i Menighederne, og jeg er bleven bestyrket deri ved det, som jeg har erfaret, siden vi sidst vare samlede, om denne Sag, og endnu i de allerstidste Dage, da jeg var i mit Hjem, modtog jeg Andragender om at virke endnu, hvad jeg kunde, for at faae den simple Forretningsgang indført med Hensyn til denne Sag og for at beholde Valgbarheds-censussen istedetfor Valgretscensussen; men jeg svarede naturligtvis, at her nu var Intet at gjøre i Landstinget i denne Retning; og jeg maa derfor nu udtale, hvorfor jeg stemmer for Lovforslaget i denne Skikkelse. Dette gjør jeg af Hensyn til den talrige Klasse af Landboere, som jo hidtil have været aldeles udelukkede fra at have nogenformhelst Andeel i Repræsentationen i Communalbestyrelserne, og jeg gaaer derved ud fra, at, naar man ikke kan faae det Bedste, maa man jo nøies med det Næstbedste, og, naar heller ikke dette er at opnaae, saa tager man det, man kan faae, naar det dog er noget bedre end det, man har. Det Bedste i denne Sag efter min Anskuelse har jeg allerede oftere omtalt, og jeg skal derfor ikke komme tilbage dertil. Det Næstbedste i denne Sag, naar man endelig vilde beholde et dobbelt Valg, vilde jeg kalde det, at man gav alle dem, der hidtil vare udelukkede, Leilighed til at besætte et vist Antal Pladser i Sogneforstanderskaberne ved Valg af deres egen Midte, og saa forresten lod det Meste blive ved det Gamle; thi jeg holder mig overbevist om, at man endda hellere vilde finde

sig i at beholde Sædegaardseierne som uvalgte Medlemmer af Sogneforstanderskaberne, end man vil synes om de tvende Vælgerklasser, som man vil have indført. (Nei!). Men, som sagt, den store Deel af Landboerne aabnes der jo nu Afgang til at blive repræsenterede, og det er alene af Hensyn dertil, at jeg, uagtet de mange Betæneligheder, jeg har, tør gaae ind paa Lovforslaget.

Ordføreren: Hvad der idag af den meget ærede 5te Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Orsted) sluttelig er indskærpet ligeoverfor Loven, det er, som den høitærede Forsamling vil erindre, de samme to Punkter, hvormed Udvalget begyndte sin Betænkning og udtalte sine Betæneligheder ved overhovedet at gaae ind paa Lovforslaget, som var forelagt Thinget; det er nemlig, at man gaaer ind paa at ordne Bestemmelserne om dem, der skulle have en vis Myndighed, uden endnu at have bestemt det Nærmere om Myndigheden selv, og dernæst, at man gaaer ind paa at ordne Forholdene paa Landet, uden til samme Tid at gjøre noget Forslag med Hensyn til Kjøbstæderne. Hvad det var for Grunde, der bestemte Udvalget til desuagtet at gaae ind paa Forslaget, det er i Betænkningen udførligt udtalt, og det er af mig, da jeg først havde Ordet i denne Sag, gjentaget, og jeg skal ikke trætte det høitærede Things Taalmodighed ved her endnu engang at indskærpe det. Jeg beder blot om at turde bemærke, at, hvad der angaaer disse to Betæneligheder ved Sagen, det hører vissefælgelig ikke til de Ting, der hidindtil ligesom dulgt eller skjult have været tilstede under dens Behandling. Har derfor Forsamlingen fulgt os indtil dette Dieblik med klar Bevidsthed om, at vi faae og at Forsamlingen faae disse 2 Betæneligheder lige fra først af, saa kan jeg ikke troe, at Forsamlingen nu skulde forandre sin Betragtningssmaade af dette Forhold i det sidste Dieblik. Der er ligeledes fra min ærede Naboes Side (Wessely) gjort nogle Bemærkninger, om hvilke jeg maaskee maa tillade mig den samme Øttring, at de nemlig ikke berøre Noget, der i nogen Maade kan siges at have været skjult eller dulgt tilstede under Forhandlingerne, at nemlig det oprindelige Forslag i visse Maader, fornem-